

Redacció i Administració:
PLAÇA CONSTITUCIÓ, 4

Dels treballs publicats, en seran responsables els
:: seus autors ::

10 cénts.

EL XÁFEC

Periòdic independent — ■ — Sortirà cada 15 dies

:: :: ANUNCIS :: ::
a preus convencionals

No's retornen els originals, encara que no's puguin :: bliquin ::

10 cénts.

¡Encara no es mort!

Ja'ns creien morts, prou se ho pensaven, prou ho deien.

El Spadafusile encarregat de donar la punyalada a n'EL XÁFEC ha complert ja la seva missió.

Prou la va donar forta, a l'alsada del premi que per ell l'hi oferiren el carrer consabut, empró la ferida no ha estat pas mortal... vuit dies de llit i un bon metje, ha sigut prou perque EL XÁFEC es curés. I aquí el tenen, senyors, més aixeric que mai.

D'aquest carrer i del preu amb que s'ha pagat la traïdoria ja en parlarem un altre dia.

Lo que ahir era alegria pels uns, de segur que avui serà tristió.

El noi del «CIMENT» ja no tindrà aquella cara de «CUCUT» que posa quant está content... posará aquella altre que farà quant passi l'investigador de Contribucions per veure si está amb regla i dintre de la llei... cara d'aigua de Rubinat o de Sal de Madrid. La pobre «MURICA» pagarà la festa, puig ella serveix sempre per a esbravar-si.

Sí, senyors, sí, ¿Saben aquella casa tan gran que s'assembla a la de les «Hermanites» de'ls pobres, doncs allí ens havien encomanat uns funerals de primera i fins unes miseres setmaneres com tenen costum de fer-ho.

Lo que's el parany estava fet amb tota destresa, l'estucia con sempre jugaba amb tota sa tradicional mala intenció. L'ús continuat de la estucia es sapigut que indica petitesa d'esperit, i com la traició provenen de la manca d'habilitat, i succeix casi sempre que qui se'n serveix per taparse un indret, se'n destapa un altre. Rés, se'ls ha vist el joc.

La nostra bona fè, confiats sempre amb alló de que, qui mal no fa, mal no pensa, creiem amb la bonesa d'un amic d'infantesa, que estimavem de tot cor, però hem estat traits.

Hi ha malvats que serien menys perillosos si no tinguessin cap bondat. I el nostre Spadafusile en tenia moltes aparentment. De tots modos, es una llissó que devem aprofitar.

Es sabut que aquest Kalifa de la maldat que'ns governa, no's para en barres. Avui ha buscat qui ens traexi, demá... demá... encara recordem la historia d'en Rubayó... Però ell a la íf justifica els medis... gallardeixant de que té majoria, tot ho trepitja... ¡Majoria! ¡Majoria!... Rés hi ha més repugnant que aixó que se'n diu majoria; perque es compon d'uns quants capitosos de forsa, dels vividors que hi cerquen llurs

conveniencies, dels febles que s'hi deixen assimilar i de la massa que va seguint sempre sense saber poc ni molt de que's tracta. Aquesta es la majoria, encarnació del mal que per tradició fa cinc generacions que'n patim.

Empró no li tenim por, sabem lluitar. Som ahont erem i anem ahont ens hem proposat i sigui dit per els de la Plasseta en avall. EL XÁFEC es com «Ave Fenix», renaix de ses propies cendres.

LA RIALLA...

¿Qui de vosaltres, amics llegidors, no haurá sentit en aquest compás d'espera l'engoi-xa del ventsut?

¿A qui de vosaltres no se l'hi haurá revoltat la conciencia al passar pel davant d'aquells que amb verdadera fruició se'ls hi veia traspuar a la cara l'alegria del vencedor?

Jo no sé si a vosaltres us haura succeït lo que a mí. Jo, que soc una mica observador, hi pogut notar durant aquests dies que tots aquells que son enemics declarats o encoberts d'EL XÁFEC, fins me miran amb més descaoro i de regull dibuixantse'ls en la cara una ganyota que reflexe prou be tot quant senten i lo que volen dir.

Hem permetreu, amics llegidors, que per un moment sigui un xic maliciós, i que en cas d'equivocarme, deixeu-me acullir a la llei de compensació tot recordant-vos aquell adagi que tan be encaixa en aquesta ocasió i que diu: «pensa mal i no errarás».

No'm negareu pas que'ls rumors tan indignament propalats i confirmats amb la retirada d'aquells que havien empenyat la seva paraula i el seu honor consagrando-ho tot amb la vida i sosteniment de EL XÁFEC, aportant el seu decidit apoi moral i material en el mateix, han sigut la causa de que nostres enemics poguessin creure arriat el moment de la seva victòria amb la desaparició del seu més formidable enemic.

Encara que es de doldre, no sentim cap pena pel contratemps sofert, ja que no ha sigut més que un incident que ha retrassat la sortida del mateix, sense conseguir, malgrat aixó que en el sí de nostra comunió s'hagi transformat per rés el funcionament de la mateixa.

Nosaltres, consents de que la continuació de EL XÁFEC es imprescindible i altament beneficiós per a nostre poble, no hem duptat ni un sol moment en posar el nostre més entusiaste esforç en favor d'aquesta campanya, que tart o aviat ha de donarnos forçosament el resultat que nosaltres confiadament espe-

rém, que no es altre que'l de acabar per sempre més amb la política destructiva que amb el seu feudalisme ens volen condemnar a «Can Petita» i també amb tots aquells que giran al entorn de la mateixa i la serveixen amb un servilisme de vassall que repugna i avergonyeix, i que de cap modo nosaltres ni ningú, aimant de la llibertat i de la justícia, podem seguir-la ni atacar-la.

Ha sigut ben manifest el desitj de volguer acabar amb la publicació de EL XÁFEC, empró posant la veritat en son lloc, s'han valgut sempre i ara també d'unes armes que son inadmissibles, en el camp polític i social, ja que denigran i rebaixan la dignitat de'ls que les esgrimeixen, posant en joc ocultament l'intriga, la farsa i la hipocresia, úniques que poden usarles aquesta mena de gent que no té el valor moral per a defensarse amb noblesa i cara a cara.

Es una verdadera cobardía tenir que recórrer a n'aquets medis per a defensarse de l'escomesa del adversari, empró ho es molt més encara que hi hagi homes de migrada intel·ligencia, que per baixes ambicions reuixin de tota reflexió i posin en greuperrill el seu prestigi i la seva dignitat, servint d'instrument per a cumplir els desigñis d'aquell home funest a cambi de l'ostentació d'una «vara» que será precis embarnisar-la de nou després de deixar-la o millor, substituir-la per un altre que no's doblegui a l'influencia de l'aigua calenta com succeïx ara.

Nosaltres també sentim avui una forta alegria, al veure i poguer demostrar a nostres bons llegidors fracassats els intents poc dignes de nostres adversaris. Es amb verdadera joia, amb aquella alegria que sent el que ha triomfat amb els obstacles que maliciosament l'hi han posat els contraris per a entorpirament de la seva obra; es amb l'orgull del victoriós que venim avui plens d'entusiasme a plantar en nostres posicions conquistades la nostra bandera de combat i fer resonar amb estridencia el crit de guerra a «Can Petita» i als seus vassalls.

S'ha acabat aquell temps que les seves prodigioses matemátiques eran infalibles i respectades pels seus esclaus com si fossin les Taules de la Llei. Allavors tots eran ferents creients i disciplinats, salvant rares excepcions, i tots combregaven amb aquella mena d'apostatol que encara avui fa tuf d'aigua de pou calent.

Avui més descreguts, tenim prou dignitat per a revelar-nos contra aquell home de trista historia que inútilment treballa en ser nostre mestre, volguent-nos educar en la seva escola i que de cap manera podem tolerar que subsisteixi si tenim en les venes gens de sang d'aquella que fá enrogir les galtes

Salamanca
Garriga

del que se sent humiliat i si té en la consciència un fons de patriotisme i de bondat, ja que les seves doctrines son nocives per a la prosperitat de nostre poble.

Novament continuem la creuada interrompuda (indefinidament, segons el desitg de molts), amb més cruïsa que mai en contra de tots aquests que tant malament ens des-governen i que's converteixen per vergonya de tots en constants propagadors d'aquesta política d'ascarni, d'opressió i d'enorreament pel nostre poble.

Ja ho sabeu, doncs, covarts enemics: tots aquells que perden el temps en teixir intrigues per a dificultar la marxa de la nostra obra, us heu equivocat.

Un dia ja va haver-hi qui obeint a determinats elements reaccionaris va intentar-ho, posteriorment, un altre, obeint les mateixes ordres ens para la trampa, i últimament un menor d'etat ens perdona la vida per quatre mesos, blasonant com a bon profeta que EL XÀFEC no podia sortir més que aquest temps, perquè tenia en la seva mà la vida o la mort del mateix.

En moments de lluita i quant el perill ens amenassava de mort (dictada per aquests grans «fenòmens») es quant rebém el fort i magnanim auxili d'altres amics que's presenten al sacrifici, cubrint honrosament les baixes d'aquells que tan cobardament desertaren de les files i de son lloc d'honor, i que foren aquells que també, com nosaltres, un dia un desitg, de justícia els feu enarbolar la bandera de combat i prometeren defensar-la amb patriotisme i amb dignitat.

Per tots aquests, tenim un recort de desprecí, i pels demés, una RIALLA...

COMENTARI

Abús d'Autoritat

Amb motiu d'una «xafegada» apareguda en un dels passats nombres, censurant el procedir de nostre flamant alcalde pel fet d'emportar-se'n els rocs de la riera escullits per un altre treginer, donà lloc a que'l primer cridés a n'aquest últim en el despatx de l'alcaldia per parlar-li d'aquest assumpte. Al nostre entendre, no tenia dret a fer-ho per ésser aquest un assumpte particular, volguent tal vagada tractarlo oficialment a fi de tenir més autoritat sobre aquell.

Entre altres vulgaritats renyides amb totes les lleis d'educació i inadmissibles a tota persona que vol ocupar un càrrec públic, digué unes paraules justes i sinceres que revelen una frescura pasmosa i justifiquen una vegada més la necessitat de que EL XÀFEC li posi mida als seus desatinats «desahogos». Les paraules són aquestes: «Jo soc el més desvergonyit per anar a la riera».

Aquestes paraules diuen prou be i avalan la seva conducta sobre aquesta materia, no volguent respectar les costums establertes de molts anys perquè no hi há cap llei que l'obligui.

¡Fa pena tanta ignorancia, o revolta la consciència tanta mala fe!

¿Quin concepte tindrà format aquest home de la seva autoritat que tan desafortunadament usufructua?

Suposant que la llei no tingui rés lligat

sobre aquest punt, es raó de més que preveleixi la llei «costum» respectada per tots aquells que saben exercir dignament les prerrogatives de ciutadania.

Si convenim doncs, en que les costums sentan el precedent de llei perquè aixís ho han reconegut i ens ho han demostrat els tribunals de dret i de justícia en les seves sentències, ¿amb quin dret podia dir que no hi havia cap llei que l'obligués a respectar, lo que han respectat els demés, fins el més humil dels seus representats?

¿Qui més obligat que ell per la condició d'ésser la primera autoritat que'l dia de demà vindrà en ús de la mateixa a dictar una disposició semblant? ¿amb quina autoritat moral voldrà imposar als seus representats el compliment del seu manament, i quina forsa moral podrà tindre per condemnar la conducta d'aquells que caiguin en pecat de desobediencia?

Si hagués tingut en aquella i en altres ocasions un clar judici de lo que és el principi d'autoritat i de la dignitat política (tan mal entès per ell) inductiblement no hauria caigut en aquestes ridiculeses que rebaixen considerablement el prestigi i la dignitat de l'home.

L'home, en son governament deu tindre sempre present que l'investidura d'aquella representació que ostenta està vinculada amb els sentiments dels seus representats i a ells es a qui la deu, venint obligat per la mateixa a donarlos compte dels seus actes i de son comés, pero mai perquè'ls cridi al seu despatx oficial per a amonestarlos sense cap mena de raó i els fassi present que en lo sucesiu no respectarà lo que tots els demés traginers han respectat.

Es aquest un fet intolerable que no pot passar sense la nostra més enérgica protesta i que exposem al comentari públic perquè tothom sàpiga com s'exerceix l'autoritat en aquest poble.

A més d'aixó, va llamentat-se de que dit traginer autoritzés la publicació del fet en EL XÀFEC, arribant a permetres dir que cap persona decent podia llegir-lo, després de fer-li amenaces i prevenir-lo de que aném amb cuidado de no caure en el códic.

Per lo primer li dirém que EL XÀFEC va ésser creat per posar amb evidencia a tots aquells que no han conegut mai la decencia moral i política, i pels que en tenen molt poca; i en quant a lo segon, procurarem fer tots els medis de no donar-li aquest gust encara que devegades la veritat no pugui dir-se, empró si per dir-la un dia haviém de sufrir la seva acció, seria per nosaltres un orgull servir d'espill als demés que'ns segueixen si havién de sacrificar també el seu patriotisme en aras de la veritat i de la justícia, donant una lliçó a tots aquests esperits vulgars que no saben ésser esclaus de la seva paraula i de la seva dignitat, donant espectacles com els ocorreguts en les últimes eleccions municipals, que repugnen a la consciència de tots els esperits de sana voluntat i ofenen els sentiments més purs que bategan en el cor del poble.

DES DE BARCELONA

Vull contarte, lector amic, la dolorosa odisea d'un foraster, qui, sol, abandonat i desconegut de tothom, té la seva de conèixer mon.

Atret per aquesta irresistible tentació que tots els joves que no s'han mogut del quiet poble, fiant-se massa de les dolces il·lusions que cada dia forjava sa inquieta pensa, allà en el recó més amagat del petit «Café Rosquilla», l'héroie proposà un dia el seu menut equipatge i sortí vers la Ciutat de Barcelona, pesadilla del seus somnis de jove, meta de les noves ambicions. Acostumat a la placidesa del poble, no sabia avenir-se de bell comensament al novell infernal, a l'abigarrada multitud, i les grans avingudes. Sos ulls s'obrién desmesuradament en aquell mon nou, desconegut, que sobrepujaba a tot quant havia sentit dir. Voltava sol, esma perdut, contemplant-ho tot enbadalit, i es sentia petit, massa petit per a conservar la serenitat que era l'únic sensible que podia conservar. Jo travel per aquí i per allà ja'n comensava estarne tip, de tenir que ensumar tanta fortor de bensina, i el ditxós tunc... tunc dels tranvies.

L'héroie prou guaitava si veia algún amic o conegut (de vista) perquè li fes de *cicerone*, mes fou treball inútil, ni algú que li prossés la paraula. Empró, es alló, sigui per obra del esperit... de vi o sigui per obra del diable, la qüestió va ésser qu'es va amistá amb un gran senyor, que de primer entuvi el va sorprendre verament amb l'ímpetu que portava, mes aital senyor se li mostrá tant amable i atent, qu'el va ésser venenser, ubriagat de tanta majestat, no s'atrevisia dirigir-li la paraula, mes al últim, cansat d'ésser tant cobart, i preguntat sens cap reparo, e! ¿quí sou vos?

—Jo—respongué el senyor amb veu potent.—Soc l'*Ideal Sibaristic* que't serviré de *cicerone*, per innatismarte tant de dia com de nit, de les diversions barceonines, les més atraientes d'antany, per lo tant, esmolat bé les cames i segueixme, que vull que frueixis de les *grans Atraccions del Saturn Parc*.

JOAN CABAYÓ.

DES DE PUIGGRACIÓS

¡Oh, poble de La Garriga que, segons m'he convençut, des de que *Carrer* sols eres, a les fosques has viscut.

Des d'aquí dalt, Puiggraciós, ma enhorabona reb ara que amb llum d'electricitat, ta situació veurás clara.

T'adonarás d'unes coses, ¡oh, confiada població! que no les veus i les mires, perquè no tens prou claró.

Jo des d'aquest, Puig, et miro amb l'ullera, per costum, i veig clar que lo que't falta, La Garriga, es molta llum.

Quan enllumenat et vegi a la moderna, com cal, ¡i que'n descobriré de coses al poble, des d'aquí dalt!!

UN CAÇADOR.

MUNICIPALS

Sessió del dia. 12 Juliol 1917

Hem de protestar una vegada més de que'l senyor alcalde, faltant descaradament a la llei, ens privi l'entrada en el saló de sessions.

Comensa la sessió amb assistència de la majoria dels regidors, posant-se a debat l'assumpte de la reforma de la plassa.

El regidor Sr. Boget demana la paraula, i amb una entesa digna de lloants va demostrar amb gran vehemència son interès (que's el del poble) la resolució definitiva de tan important assumpte.

En aquest fi, pregunta al Sr. alcalde com se troba l'expedient per a l'expropiació de la casa afectada, contestant-li que no s'ha comensat encara, alegant que'l Sr. Fargas, avants de ausentarse, va dir-li que per tot quant fes referència a la casa del Sr. Torres, havia d'entendre's amb el seu procurador Sr. Baró. Mes com sigui que aquest senyor li digué que esperés el retorn de dit Sr. Fargas, va creure prudent fer-ho aixís, encara que diu hi ha un altra raó molt poderosa que l'obliga a obrar en aquest sentit, que's el no haver fet dit senyor el diposit que senyala la llei import de la mateixa.

Ademés, diu que havent-se enterat del contingut d'algunes cartes de dit senyor enviades als seus amics, en les quals mai fa referència a dita reforma, dedueix la conseqüència de que'l Sr. Fargas no té un veritable interès en que la mateixa es porti a cap. (Sic.).

El Sr. Boget li demostrà amb forts i convincents arguments, que'l Sr. Fargas quant seria arribada l'hora sabria complir la paraula, ja que la tenia empenyada en presència de totes les autoritats locals i majors contribuents del poble.

Li preguntà també si s'ha fet la peritació oficial per comunicar-ho al Sr. Fargas i poguer aquests fer el consabut diposit, ja que sense aquest requisit, segons el Sr. alcalde, no's pot donar comens al referit expedient.

Li contestà aquell que ja l'hi havia dit altre vegada que no s'havia fet res en aquest sentit, fent-li chor tots els regidors de la majoria (menys el Sr. Guardis), dient que estaban d'acort amb el mateix, ja que com ell creien que no's pot fer res sense que això del diposit sigui un fet.

El nostre sapientíssim primer tinent d'alcalde, Sr. Rocafort, diu que'l seu entendre i tenint en compte que ell ha rebut varies cartes de dit senyor, en les quals li prega que en lo més breu possible desallotji la casa que habita, i mai li parlà de la del seu veí, Sr. Torres; dedueix també que únicament té interès en derribar la seva i no la de dit Sr. Torres, cosa que no té fundament, com se veurà més endavant.

El Sr. Baget diu que la conducta observada per l'alcalde i la de la majoria (exceptuant la del Sr. Guardis, que està d'acort amb ell), no pot ésser més reprochable per la seva negligència, per no dir un altre cosa, puig si tenen temors, com han manifestat en altres sessions, de que un cas inesperat podria dificultar l'incoació de l'expedient, era obligació ineludible de procurar solventar-lo

majorment, si creien de bona fe lo que acabaven de manifestar.

Digué a continuació que lo que procedia, una vegada l'alcalde va veure fracassades les seves gestions encaminades al logro d'una solució amistosa amb el propietari, manar fer la deguda peritació oficial i posar en coneixement del Sr. Fargas per conducte del seu procurador o de l'alcaldia, l'estat del assumpte, creient que dit senyor immediatament per no demorar per més temps la resolució del mateix, hauria fet el diposit senyalat i a hores d'ara l'expedient ja estaria molt adelantat, amb l'aplauso de tots, menys d'aquells que tenen demostrat sos desitjos de no volguer que tinguem una plassa digne de nostre poble i capàs per a tot, per por, tal vegada, de que resti influencia i perjudici els interessos dels que exploten l'exclusiva de les festes en terrenys particulars.

Després d'acabada la discussió d'aquesta qüestió, sobre la qual no ha recaigut cap resolució definitiva, es discuteixen els comptes del «Rec Moná», els quals son aprovats.

S'acordà, també per unanimitat, adquirir una acció de valor 500 ptas. per a ajudar als gastos que ocasionarán les representacions teatrals que's donarán en el bosc de Can Tarrés, com ja anunciem en la secció de «notes».

NOTES

Els pessimismes que teníem i que demostrarem en altres ocasions están avui plenament confirmats.

Ens referim a les obres de reforma que ha realitzat En Joseph Corrons en una casa de sa propietat, al costat de la que actualment habita.

El fet no pot tenir més trascendencia, havent-se consumat a la llum del dia i a la vista de la Comissió de Foment de nostre Ajuntament, encarregada de vetllar pel compliment de la llei urbana i d'obres públiques y a la vista de nostre magnífic i mai prou alabat Ajuntament.

Es inconcebible i repugnant de la manera com se fan les coses en aquesta materia, doncs tractant-se de lo que fa referència al domini públic, es miren amb la major indiferència, comportant que's burlin per part de'ls interessats les lleis a conveniencia seva.

Aquesta incuria entranya una responsabilitat tota vegada que está ben demostrat que s'ha faltat a la llei, per lo tant, nosaltres demanem als regidors que's fassin ressó de nostra denuncia, obligant a que les coses tornin al seu estat d'origen si no es vol sentá un mal precedent per a el dia de demá, encara que no ho cregui aixís el senyor alcalde.

Cridem l'atenció de nostre Ajuntament, referent a la velocitat excesiva dels autos, motocicletas y demás vehícols al pasar pel carrer, doncs si fins ara afortunadament no hem tingut que llamentat cap desgracia, es hora de posar-hi remei, donant les respecti-

ves disposicions per a garantir la vida dels veïns i transeunts.

o o o

Hem vist amb profund disgust que moltes de nostres queixes no han sigut ateses i no podem atribuir-ho a cap altre cosa al no arribar a coneixement de nostre «moral» alcalde pels escrupols que diu que té de llegir El XÀFEC, els quals creiem del tot justificats, tractantse d'un home que tant fidelment firma un manifest electoral per redimir al poble i per venjarse d'aquells que posaren en ridícol al seu pare, d'aquell que deia per tot arreu que combatreria la política de «Can Petita», que acabaria amb aquests contubernis polítics i amb la immoralitat política.

¡Apren, poble, d'un tan bell alcalde!

o o o

Deiem en el nombre passat que era precís posar fi a les molesties que sofreixen els que habiten en les extremitats del carrer dels Banys i Calabria, adquirint l'Ajuntament una bota per a regar, ja que'ls veïns se'ls fa impossible fer-ho a tanta extensió.

El remei de l'alcalde no podia ser més contundent. Segons ens comunicà una persona que va presenciar-ho, aquet senyor desitjós tal vegada de mitigar una mica els nervis, les va emprendre amunt i avall amb l'automóvil aixacant una tal polseguera, que feia imposible la respiració als veïns. Un d'ells, cansat d'avisar-lo, va dirli que's defensarien a galledas d'aigua de continuar, i va ésser precís ensenyar-li que ja estaven previnguts per acabar amb aital abús.

D'aixó se'n diu un alcalde exemplar.

o o o

Encara que no podem informar oficialment a nostres llegidors referent a les representacions que's donarán definitivament el dia 30 d'Agost i 6 de Setembre en el bosc de Can Tarrés, els lirem (demanant-los avans benevolensa en cas de donarlos una informació errònea) que's tracta de donar unes representacions en dites fetxes iguals que la donada ara a tres anys amb «Flors de cinque», de l'Ignasi Iglesias, les quals han sigut escrites expressament pel genial poeta Apelles Mestres; i l'escriptor Pous Pagés amb ilustracions musicals del eminent compositor Enric Morera i del notable mestre Casademont.

La direcció artística está confiada al reputat escenograf, Sr. Alarma, quina competencia en el seu art es de tothom reconeguda.

Tant pels mèrits de la Junta organitzadora, com per la qualitat dels artistes que hi pendrán part, esperém confiadament sortiran airosos en la seva empresa, convenuts que'l públic, que molt nombrós hi acudirà, no veurà defraudades les esperances i contribuirá al foment i bon éxit d'aquesta mena de festes, que sens dupte responen a un sentiment educador i patriótic.

Nosaltres, molt modestos, ens oferím moral i materialment a la Junta directora, ja que també com ella estimem el nostre poble.

<p>Joan Sallés Contractista d'obres</p> <p>CARRER DE LA CREUETA, 1</p>	<p>AGENCIA DE TRANSPORTS Acarreus :: Reexpedicions :: Trànsits</p> <p>Ubach, Barba i Prats</p> <p>BARCELONA: Primcesa, 37, (Telèfon 1297) VICH: Plaça Major, 33, (Telèfon 142) LA GARRIGA: Banys, 58 (Casa Xela)</p>	<p>Sucarana i Bellavista</p> <p>Hotel Catalunya Carrer de Cardedeu, 1</p>
<p>FÀBRICA DE SABÓ</p> <p>Josep Sampera</p> <p>Pi Margall, 77 CALDES DE MONTBUI</p>	<p>HOTEL DORÉ Situat prop de l'estació del ferrocarril</p> <p>Josep Marata</p> <p>SERVEI A LA CARTA I COBERTS — S'informa per al lloguer de TORRES —</p>	<p>ESPARTERIA — i —</p> <p>Sucursal "Tupinamba"</p> <p>JOAN MARTÍ Carrer dels Banys, 1</p>
<p>DISPONIBLE</p>	<p>Guarnicioneria i Matalasseria ****</p> <p>Venda de teles i llanes per a matalassos :: Preus mòdics</p> <p>ANTÓN CAMP Carrer del Centre, 4</p>	<p>JOSEP LLOVERAS</p> <p>Passatge Dach's, 2</p> <p>Informacions per a la compra, venda i lloguer de Propietats, Torres, i Pisos a la Garriga i veïnat</p>

Magatzems JORBA

BARCELONA
Call, 13 i 15, Telèfon 1676

MANRESA
Born i Sant Domingo

Les esplèndides seccions i tarifa de preus dels

Magatzems Jorba

sempre son imitades però mai igualades

Novetats per a homes i dones

- Llaneria o Roba blanca o Camiseria
- Merceria o Perfumeria o Rellotgeria
- Sastreria o Sederia o Sombrereria
- Ornaments sagrats

Articles de camp i viatge.—Gran assortit en mosqueters, persianes, guardapolvos sacs de :: :: viatge, maletes, gemelos, refajos, bates, perfumeria, matalasseria i ombrel·les :: ::

TARRADAS i C. A. Instal·lacions elèctriques : Força i llum
Bombetes de totes marques — Il·luminacions decoratives

PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, N.º 10 Assortit magatzem de materials elèctrics : Bombes : Motors : Motors-Bombes : Aparells senzills y de luxe

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla i Figaró.—ES FACILITEN PRESSUPOSTOS

REPRESENTANT A LA GARRIGA
JOSEP LLOVERAS

COMAS Y PORTAVELLA IMPRESSORS

TREBALLS COMERCIALS I EDITORIALS

VILLARROEL 12 Y 14
TELEFON 3028

BARCELONA